

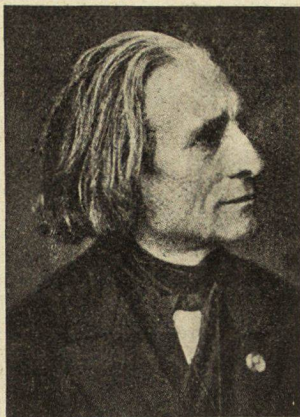
стотинъ украински народни пѣсни, нѣкои отъ които направилъ съ съпроводъ на пиано, и писалъ върху: „Характернитѣ особености на малорускитѣ „думки“ и на пѣснитѣ на свиреца на кобза Остабъ Вересай„ (1877).

Лисински, Ватрославъ — Lissinsky, Watrosław — първиятъ хърватски оперенъ компонистъ, роденъ 8 юли 1819 въ Загребъ, умрѣлъ 31 май 1854 с. т., ученикъ на Пражката консерватория (Книтълъ и Пичъ), инспекторъ на Загребското музикално училище. Творби: оркестрови композиции; пѣсни за единъ гласъ и хоръ; клавирни нѣща (около 100) и оперитѣ: „Любовъ и злоба“ (1846) — първата хърватска опера, дадена въ Загребъ презъ 1846, и „Поринъ“, която минава за най-ценното негово творение. Л. е първия носителъ на югославянската музикална идеология (въ народенъ духъ).

Листесо темпо, ит. listesso tempo — сжщото, еднакво оставащо темпо, показва, че тактоветѣ, за които се отнася, ще се изпълняватъ съ сжщото темпо, както и предишнитѣ. Поставя се обикновено, когато стане помѣна на такта.

Листъ, Францъ фонъ — Listz, Franz von — единъ отъ най-великитѣ пианисти-виртуози на всички времена, гениаленъ компонистъ, голѣмъ диригентъ и вдѣхновенъ музикаленъ писателъ, род. 22 окт. 1811 въ Райдингъ при Олденбургъ — Унгария, умр. 31 юлий 1886 въ Байройтъ. Първитѣ уроци по пиано получава отъ баща си, който е свирилъ много добре на пиано и цигулка. Следъ тригодишни занимания, малкиятъ достига до такава степенъ на техническа подготовка, че е можалъ да свири Es dur концертъ на Рисъ. Съ помощта на нѣколко унгарски благородници, бащата отвежда детето за понататъшно учение въ Виена, кждето Черни и Салиери сж били неговии учители. На единъ концертъ 1823 въ Виена е присъствувалъ и Бетховенъ, който билъ въ възторгъ отъ 11 годишното дете, пригърналъ го и му предрекълъ блѣскава бжнина. Отъ желание да направи сина си не само единъ голѣмъ пианистъ, но единъ всестрано образованъ музикантъ, бащата отвежда Листа въ Парижъ, за да постъпи въ свѣтовъ

но прочутата консерватория, но Керубини, който ненавиждалъ феноменално надаренитѣ деца, — подъ предлогъ, че Листъ е чужденецъ — (самъ той таквъ) отказалъ приемането му въ консерваторията.

Францъ Листъ

Паеръ и Райха поематъ понататъшнитѣ занятия на детето. Първиятъ му концертъ въ Парижъ ималъ не обикновено голѣмъ успѣхъ, и отвара за малкия Листъ вратитѣ на най-голѣмитѣ тамошни салони—той става любимецъ на аристокрацията и благородницитѣ. Следъ голѣмитѣ успѣхи въ Парижъ последвало първото отиване въ Лондонъ, което било повторено. При едно пътуване изъ француски провинции, 1827 умира бащата на Листъ въ Булонъ сюръ Меръ. Наставатъ за него сегадни на тежки грижи за осигуряване живота на майка му, а и неговия. Покровителствуванъ отъ унгарскитѣ магнати, той успѣва да намѣри уроци въ аристократични семейства. Следъ тежки борби, които едвали не щѣли да свършатъ съ пълно отричане отъ изкуството, той успѣва да стъпи здраво на краката си; неговото име като виртуозъ е било вече угвърдено, и той се залавя и за творчество. 1825 се дава въ Голѣ-